Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41420
Copyright: Melk, Benediktinerstift

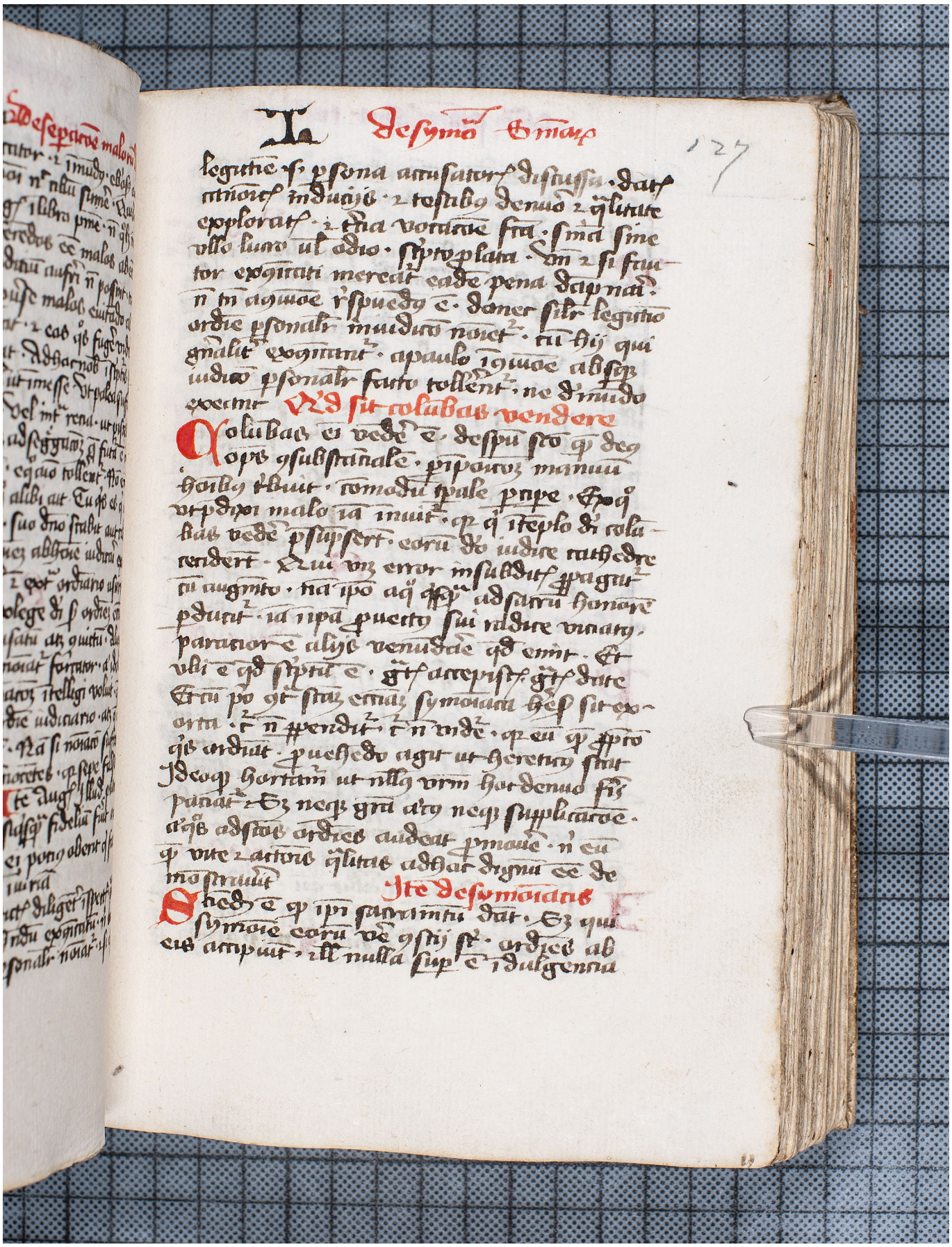

127

De symone et mago

legitime s. ꝑsona accusatoris discussa. dat
minoris induciis. 2 testibus denuo 2 ꝗsitis
exploratis. 2 tuna voluntate sua. sma sine
ullo lucro ut odio. spiritu plena. dm 2 si fru-
tor cogitati meretur cade pena damnat.
n tm adhuc respondo c. doner sicut legitimo
ordine personali mundum noscit. tu hij qui
generalit cognitum. apaulo ihuce abscis
iudicio personali fructu tollent. ne d mundo
exercit

Vt d sit volubas vendere

Volubas ei vende c. de spu sto q deg
opus substantiale. piparoz manum
thesibus tituit. comodu tpale prepe. Eqd
vt pdipsi malo ia inuit. ep q ite plo di volu
tias vende pstipsert. eorum do iudice ratis dere
rendert. Qui vnz error insulbdit pragu
tu augmto. tua ipo acq dep adsatru honore
pducit. ia ipa pucto sui ridere vnatu.
paratior e alijs venudae qd emit. Et
vbi e qd spirit e. gtt arcepist. gtt dure
Et tu po gt stus emaz symonia tes sit ex
ortu. r n prendit. r n vnde. ep eu q pro
qs arduat. pucessdo agit ut heretico stat
Ideoq hortam ut nlla vrm hordenuo fis
panat. Ez neq gru ato neq supplicatione.
atq adstas ordies audeat pmouere. n eu
q vite 2 actus ꝗsitus adhuc digna ee de
monstrauit

Ite de symoniacis

Sed e q ipi sacramtu dat. Ez qui
symoniae eorum ve qstij st. ordies ab
eis ampuit. 2 ill nulla sup e 1 dulgentia